

**Teaching the Chinese language
to Polish university students
with no philological background
is grammar necessary?**

Adina Zemanek

Institute of Middle and Far Eastern Studies
Jagiellonian University, Krakow

国家汉语国际推广领导小组办公室 (Hanban)

691 Confucius Institutes and Confucius Classrooms,
increase of 40% and 97% (2010)

over 200 universities admitting Chinese Government
Scholarship students; 133 universities listed for the
Confucius Institute Scholarship program

over 4000 teachers and volunteers dispatched by
Hanban, increase of 49% (2010)

over 40 million learners of Chinese worldwide (2010);
predicted increase to 150 million by 2013

Section 2 Perfecting the Magic

We have already discussed how to build up complex words (or phrases) by combining characters. Although there is no limitation in the length of a word, too many characters in one word will cause confusion, and we need to find some way to resolve this problem.

Now we have a complex word as:

红色小汽车

In theory, based on the above word, we can combine more words with it to get a more complex meaning. For example, the following words can be added onto it.

Then we get a complex word meaning *(a) luxury two-seated imported red car*.

高级双座进口红色小汽车

Then comes the problem. Colors in this example help us easily grasp the internal structure. In real language, we will only see a group of characters as:

高级双座进口红色小汽车

To make it more readable, we'd better separate characters into logical parts. A feasible method is to add some marks in it to divide characters into parts. 的 is most frequently used here. Then we cut the combination into pieces as:

高级 的 双座 的 进口 的 红色 的 小的 汽车

In practice, people seldom use so many 的 at one time. Although there is no strict rule on how many 的 should be added into a complicated combination, we try to use as few as possible. Here are some basic principles for using 的:

1. 的 is used to separate a complex phrase into several independent parts.
2. 的 is not necessary between two meanings that have close ties.
3. Too many 的 s cause prolixity or tedium.

What's more, it is not correct to add 的 between 小 and 汽车 for that 小 describes internal property of a vehicle (in Chinese language, 小汽车 means car). Thus we should

1. Linguistic terms

Zhou Xiaogeng 周晓更 (2007).
New Path Getting Over Chinese Grammar (《汉语语法新通路》,
Hanyu yufa xin tonglu). Beijing:
 Sinolingua, p. 40

Zemanek, A. (2013), *Chińszczyzna po polsku. Praktyczna gramatyka języka chińskiego (Chinese in plain Polish. A practical grammar of the Chinese language)*. Poznań: Nowela, p. 10

Słowniczek terminów gramatycznych

Aspekt	perspektywa, z której postrzega się przebieg czynności lub sposób, w jaki się ona rozwija. W języku chińskim czynność można postrzegać jako zakończoną całość (aspekt dokonany), jako trwający proces lub jako przeszłe doświadczenie. Aspekt nie jest tożsamy z czasem (przeszłym, przyszłym czy teraźniejszym): zakończenie czynności może dopiero nastąpić, a czynność może trwać także w pewnym punkcie z przeszłości lub przyszłości.
Czasownik	część mowy, która wyraża czynność (骂 <i>mà</i> – „przeklinać”, „ubliżać komuś”; 骗 <i>piàn</i> – „oszukać”; 欺负 <i>qīfu</i> – „znęcać się nad kimś”) lub stan (恨 <i>hèn</i> – „nienawidzić”; 是 <i>shì</i> – „być”; 有 <i>yǒu</i> – „mieć”) i której podstawową funkcją w zdaniu jest funkcja orzeczenia. W języku chińskim czasownik nie jest jedyną częścią mowy, która może być orzeczeniem (→ orzeczenie).
Czasownik modalny	czasownik, który nie wyraża konkretnej czynności lub stanu, lecz prawdopodobieństwo, zdolność, zezwolenie, powinność itd.: 应该 <i>yīnggāi</i> („powinien”, „trzeba”), 能 <i>néng</i> („móc”), 要 <i>yào</i> („chcieć”; „musieć”) itd. Takie czasowniki nie mogą samodzielnie pełnić funkcji orzeczenia; występują z innymi czasownikami (→ czasowniki pełnoznaczące) i stanowią część orzeczenia.
Czasownik pełnoznaczący	czasownik, który wyraża konkretną czynność lub stan i może samodzielnie pełnić funkcję orzeczenia: 准备 <i>zhǔnbèi</i> („przygotować, przygotować się”), 休息 <i>xiūxi</i> („odpocząć”), 喜欢 <i>xǐhuan</i> („lubić”) itd.
Dopelnienie	część zdania, która występuje po orzeczeniu czasownikowym; uzupełnia jego treść i oznacza przedmiot, którego dotyczy czynność wyrażona przez czasownik: 我爱你。 <i>Wǒ ài nǐ</i> . („Kocham cię.”); 他们买啤酒。 <i>Tāmen mǎi pījiǔ</i> . („Oni kupują piwo.”). Nie każdy czasownik przyjmuje dopełnienie, np. 咳嗽 <i>késou</i> („kaszleć”) i 失败 <i>shībài</i> („nie powieść się”, „ponieść porażkę”) nie mogą mieć dopełnienia. Czasowniki 在 <i>zài</i> („znajdować się”, „być [w pewnym miejscu]”), 是 <i>shì</i> („być”), 去 <i>qù</i> („pójść”, „pojechać”), 来 <i>lái</i> („przyjść”, „przyjechać”), 到 <i>dào</i> („dotrzeć”) itd. przyjmują dopełnienia – tę funkcję pełnią rzeczowniki lub zaimki występujące po nich: 我们在北京。 <i>Wǒmen zài Běijīng</i> („Jesteśmy [w] Pekinie.”); 爸爸是工程师。 <i>Bàba</i>

结果补语

Jiēguǒ

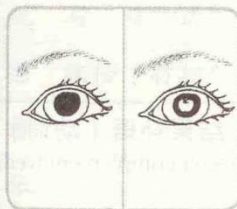
bǔyǔ

一些动词或形容词可以放在动词后边，补充、说明动作的结果，它们叫做结果补语。

Some verbs or adjectives can be placed after a verb to explain the result of an action. They are called result complements.

一 常用格式 Common patterns

格式 肯定形式：动词+结果补语 动词+结果补语+宾语
否定形式：没+动词+结果补语 没+动词+结果补语+宾语

他看见了吗？

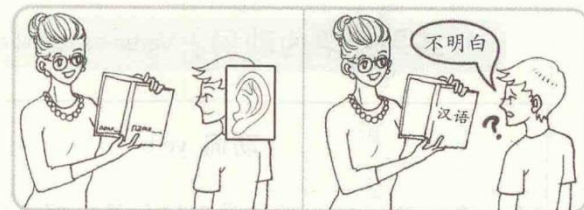
Tā kàn jiàn le ma?

他看见了。

Tā kàn jiàn le.

他看见（了）一个苹果。

Tā kàn jiàn (le) yí ge píngguǒ.

他听懂了吗？

Tā tīng dǒng le ma?

他没听懂。

Tā méi tīng dǒng.

他没听懂老师的话。

Tā méi tīng dǒng lǎoshī de huà.

妈妈做饭。

Māma zuò fàn.

妈妈做好饭了。

Māma zuò hǎo fàn le.

妈妈没做饭。

Māma méi zuò fàn.

Jiang Liping 姜丽萍 (2010).
*Chinese Grammar with
Illustrative Pictures* (《图解基
础汉语语法》, *Tujie jichu
Hanyu yufa*). Beijing: Higher
Education Press, p. 99

Li Dejin 李德津, Cheng Meizhen 程美珍 (2008). *A Practical Chinese Grammar for Foreigners. Revised Edition* (《外国人实用汉语语法 (修订本)》, *Waiguoren shiyong Hanyu yufa (xiudingben)*, Beijing: Beijing Language and Culture University Press, p. 289

动词 + “得” + 程度补语 (主谓词组)	
这个菜辣得他直咳嗽。	× 这个菜辣他得直咳嗽。
他烧得头疼。	× 他烧头得疼

2. 宾语的位置

Position of the object

(1) 要是谓语动词后面同时带宾语和程度补语, 一定要重复动词, 程度补语要放在重复的动词后边, 助词“得”则要放在重复的动词和程度补语之间。例如:

The verb should be repeated when it takes both an object and a complement of degree. The degree complement comes after the repeated verb and 得 is placed between the repeated verb and the complement. The order is as follows:

主语	动词	宾语	重复动词	助词“得”	程度补语
他	说	汉语	说	得	很好。
她	回答	问题	回答	得	很正确。

× 他说汉语得很好。

× 她回答问题得很正确。

(2) 汉语里常常用比较简洁的方法表达同样的内容, 也就是, 不说第一个动词, 这时句子的结构就变了。例如:

When expressing the same content, Chinese prefer a simpler way, which means the first verb is usually omitted, thus, the sentence structure would be changed too. For example:

2. Amount and kind of information provided

Zhu Xiaoxing 朱晓星 et al. (2007). *Experiencing Chinese* (《体验汉语》, *Tiyan Hanyu*). Beijing: Higher Education Press, p. 118

Zhēnni: Nǐ huì xiū diànnǎo ma?
珍妮: 你 **会²¹** 修 电脑 吗?

Sòng Lili: Wǒ bú huì, Zhāng Huá huì. Tā xiū de hěn hǎo.
宋丽丽: 我 不会, 张 华 会。他 修 **得²²** 很 好。

Zhēnni: Zhāng Huá, tīngshuō nǐ huì xiū diànnǎo.
珍妮: 张 华, 听 说 你 会 修 电脑。

Zhāng Huá: Wǒ huì yìdiǎnr.
张 华: 我 会 一 点 儿。

Zhēnni: Wǒ de diànnǎo huài le, bù néng shàngwǎng le.
珍妮: 我 的 电 脑 坏 了, 不 **能²³** 上 网 了。

Zhāng Huá: Kěnéng yǒu bìngdú.
张 华: 可 能 有 病 毒。

Zhēnni: Diànnǎo yě bìng le?
珍妮: 电 脑 也 病 了?

注释

Notes

会²¹ "Hui" expresses the grasp of a skill through learning, while it also expresses possibility in Lesson 11.

得²² Here is the degree complement. Structural particle "de" occurs between a verb and a complement which illustrates the degree of the action. The question form is "verb + de + adj + ma?" or "verb+de+zěnmeyàng?"

能²³ The auxiliary verb "néng" expresses possibility provided by circumstances or reason. Eg: "Míngtiān wǒ bù néng qù shàngbān."

定语+ (的) + 中心语

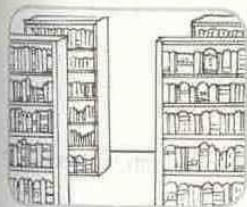
Dìngyǔ + (de) + zhōngxīn yǔ

在名词、代词前面起修饰或者限定作用的词语叫做定语，被修饰的名词或者代词叫做中心语。定语和中心语之间常加“的”。

The word in front of a noun or pronoun as modification or restriction is an attributive. The noun or pronoun modified is a headword. 的 is often used between an attributive and its headword.

格式 定语+ (的) + 中心语

一 名词、名词短语、代词、数量词、形容词、形容词短语作定语
Noun, noun phrase, pronoun, numeral-measure word, adjectives or adjective phrases as attributive

图书馆的书
túshūguǎn de shū

办公楼前面的花园
bāngōng lóu qiánmiàn de huāyuán

我(的)爷爷
wǒ (de) yēye

三个大学生
sān ge dà xuéshēng

新(的)衣服
xīn (de) yīfu

很大的足球场
hěn dà de zúqiú chǎng

注: 参见200页“55 结构助词‘的’”。

Jiang, 2010: 87

III. Grammar

Grammar Points

- The adverbs “又” and “再”

昨天 我们 又 去 爬山 了。
Zuótiān wǒmen yòu qù páshān le.

我 下班 以后 再 给你 打 电话 吧。
Wǒ xiàbān yǐhòu zài gěi nǐ dǎ diànhuà ba.

- The modal verb “会” expressing possibility

都 8 点 了, 你 说 小 王 还 会 来 吗?
Dōu bā diǎn le, nǐ shuō Xiǎo Wáng hái huì lái ma?

你 觉得 圆圆 会 喜欢 这个 礼物 吗?
Nǐ juéde Yuányuan huì xǐhuan zhège lǐwù ma?

- The adverb “还” meaning “still”

他 还 住 在 阳光 小区。
Tā hái zhù zài Yángguāng Xiǎoqū.

你 还 想 和 我们 一起 去 郊游 吗?
Nǐ hái xiǎng hé wǒmen yìqǐ qù jiāoyóu ma?

Ma Jianfei 马箭飞 (2006).
*Great Wall Chinese.
Essentials in Communication*
(《长城汉语。生存交际》,
*Changcheng Hanyu.
Shengcun jiaoji*), *Workbook*,
volume 3. Beijing: Beijing
Language and Culture
University Press, p. 6

Section 2 Perfecting the Magic

We have already discussed how to build up complex words (or phrases) by combining characters. Although there is no limitation in the length of a word, too many characters in one word will cause confusion, and we need to find some way to resolve this problem.

Now we have a complex word as:

红色小汽车

In theory, based on the above word, we can combine more words with it to get a more complex meaning. For example, the following words can be added onto it.

40

高级
luxury
ST-3

双座
two seats
ST-3

进口
imported
AT-1

Then we get a complex word meaning *(a) luxury two-seated imported red car*.

高级双座进口红色小汽车

Then comes the problem. Colors in this example help us easily grasp the internal structure. In real language, we will only see a group of characters as:

高级双座进口红色小汽车

To make it more readable, we'd better separate characters into logical parts. A feasible method is to add some marks in it to divide characters into parts. 的 is most frequently used here. Then we cut the combination into pieces as:

高级 的 双座 的 进口 的 红色 的 小的 汽车

In practice, people seldom use so many 的 at one time. Although here is no strict rule on how many 的 should be added into a complicated combination, we try to use as few as possible. Here are some basic principles for using 的:

1. 的 is used to separate a complex phrase into several independent parts.
2. 的 is not necessary between two meanings that have close ties.
3. Too many 的 s cause prolixity or tedium.

What's more, it is not correct to add 的 between 小 and 汽车 for that 小 describes an internal property of a vehicle (in Chinese language, 小汽车 means car). Thus we should

Zhou, 2007: 40

3. Graphic display

Wu Zhongwei 吴中伟 (2003).
Contemporary Chinese (《当代中文》, *Dangdai Zhongwen*),
Beijing: Sinolingua, p. 105

The noun can be omitted. E.g.

我不要这两本,我要那两本。

Wǒ bú yào zhè liǎng běn, wǒ yào nà liǎng běn.

When the numeral is “一”, it is often omitted. e.g.

你喜欢哪本? 这本还是那本?

Nǐ xǐhuan nǎ běn? Zhè běn háishi nà běn?

我喜欢这本,不喜欢那本。

Wǒ xǐhuan zhè běn, bù xǐhuan nà běn.

Simple Sentence Patterns

A. Subject + Verb (+ Object). e.g.

我去。Wǒ qù.

我学习汉语。Wǒ xuéxí Hànyǔ.

我是江山的朋友。Wǒ shì Jiāng Shān de péngyou.

我有一张中国地图。Wǒ yǒu yì zhāng Zhōngguó dìtú.

我想去你们学校学习汉语。 Wǒ xiǎng qù nǐmen xuéxiào xuéxí Hànyǔ.

The negative is formed by putting“不” in front of the verb.

我不去。Wǒ bú qù.

我不是江山的朋友。Wǒ bú shì Jiāng Shān de péngyou.

1. 介词词组 Prepositional Phrase

In Lesson 5 the verb “在” was studied. “在” is also a preposition. When combined with words expressing location (usually a noun or phrase), it forms a prepositional phrase. It is used before the predicative verb to indicate the location of an action.

在 + PW + V O

Subject	Predicate	
	Prep “在” + N	V O
我	在 这儿	买 光盘。
您	在 哪儿	工作?
他	不 在 语言学院	学习。

The preposition “跟…” is often combined with a noun or pronoun after it to form a prepositional phrase and used in front of the predicative verb to indicate the manner of an action.

跟 + Pr/N (person) + V O

Subject	Predicate	
	Prep “跟” + Pr/N	V O
我	跟 力波	来 这儿。
(你)	跟 我	来。
您	跟 我	学。

Note: The prepositional phrases “在…” and “跟…” must be placed before the verb. One cannot say “我学习在语言学院”, “你来跟我”.

Liu Xun 刘珣 et.al. (2004).
New Practical Chinese Reader (《新实用汉语课本》, *Xin shiyong Hanyu keben*). Beijing: Beijing Yuyan Daxue chubanshe, volume 1, p. 142

他 Tā On	今天还没有 jīntiān hái méiyǒu dzisiaj jeszcze nie	吃 chī jadł	饭 fàn („puste” dopełnienie, por. 11.1.3)	呢 ne
老师 Lǎoshī Nauczyciel	耐心地 nàixīn de cierpliwie	听 tīng słucha	学生的回答 xuésheng de huídá odpowiedzi studentów	

Budując chińskie zdania z okolicznikiem, nie należy się sugerować polskim szykiem wyrazów (w języku polskim okoliczniki często występują po orzeczeniu):

电影开始六点半。 powinno być: 电影六点半开始。
Diànyǐng kāishǐ liù diǎn bàn. *Diànyǐng liù diǎn bàn kāishǐ.*
 Film zaczyna się o szóstej trzydzieści. (dosł.) Film o szóstej trzydzieści zaczyna się.

吴笛读书在华沙。 powinno być: 吴笛在华沙读书。
Wú Dī dúshū zài Huáshā. *Wú Dī zài Huáshā dúshū.*
 Wu Di studiuje w Warszawie. (dosł.) Wu Di w Warszawie studiuje.

他说对我: “走吧!” powinno być: 他对我说: “走吧!”
Tā shuō duì wǒ: „Zǒu ba!” *Tā duì wǒ shuō: „Zǒu ba!”*
 On powiedział do mnie: „Chodźmy!” (dosł.) On do mnie powiedział: „Chodźmy!”

Aby budować poprawne zdania z okolicznikami w języku chińskim, należy także wiedzieć, jakie kategorie wyrazów występują jako okoliczniki. Poniżej omówiono najważniejsze części mowy i konstrukcje gramatyczne, które najczęściej pełnią w zdaniu funkcję okolicznika.

13.2. Przysłówki jako okoliczniki

Zdecydowana większość chińskich przysłówków określa czasowniki lub przymiotniki, pełniąc względem nich funkcję okolicznika. Z tego powodu mogą one występować jedynie przed orzeczeniem (czyli przed czasownikiem lub przymiotnikiem), a nie jak polskie okoliczniki – przed podmiotem i dopełnieniem (które zostały poniżej zaznaczone kolorem).

Zemanek, 2013: 284

介词(2): 从、离

Jiēcí

(èr):

Cóng,

lí

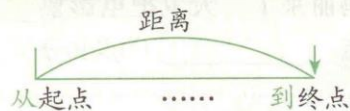
介词“从”引出一个时间段、一段路程、一件事情经过或者一个等级序列的起点，后面跟“到”搭配使用；介词“离”引出一个时间段、一段路程或者事情经过的终点。

As a preposition, 从 introduces the starting point of a period, distance, process or ranking sequence. 从 collocates with 到 after it. As a preposition, 离 introduces the end of a period, distance or process.

Jiang, 2010: 212-213

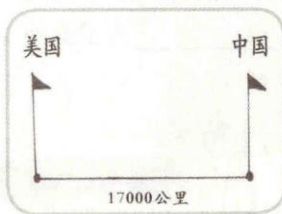
一 从

格式 从+起点+到+终点+……

大卫每天从六点到七点跑步。

Dàwèi měi tiān cóng liù diǎn dào qī diǎn pǎo bù.

从美国到中国很远。

Cóng Měiguó dào Zhōngguó hěn yuǎn.

从填申请表到拿到护照

Cóng tián shēnqǐng biǎo dào nǎ dào hùzhào

用了一个月时间。

yòng le yí ge yuē shíjiān.

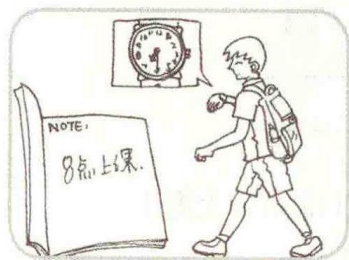

从孩子到老人都喜欢吃饺子。

Cóng háizi dào lǎorén dōu xǐhuan chī jiǎozi.

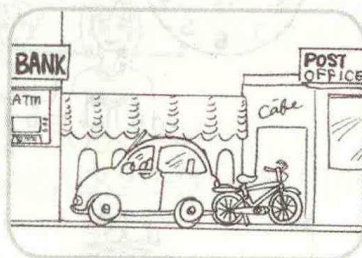
二 离

格式 离+终点+还有+多大距离
离+终点+远/近

离上课/八点还有半个小时。

Lí shàng kè / bā diǎn hái yǒu bàn ge xiǎoshí.

邮局离银行很近。

Yóujú lí yínháng hěn jìn.

离考试结束还有十分钟。

Lí kǎoshì jiéshù hái yǒu shí fēnzhōng.

Attention

(1) ✓ 从……到…… ✗ 从……离……

Eg. ✓ 从我家到学校 ✗ 从我家离学校

✓ 从春天到秋天 ✗ 从春天离秋天

(2) “从+起点”可以单独用，“离+终点”不能单独用。

从+a starting point can be used alone, while 离+the ending point cannot.

Eg. A: 我们从哪儿走?

B: 从前面那条路。

A: 快到了吧?

B: 嗯, 离天安门还有200米。

4. False connections

Liu, 2004, volume 2, p. 42

A: 她的生日是几号?
B: 我忘了(她的生日)。

A: 昨天你为什么不参加她的生日聚会?
B: 真对不起,我把她的生日忘了。
(so I've made such a mistake)

In the “把” sentence, the preposition “把” and its object — the thing(s) to be disposed of — must function together as an adverbial and be placed after the subject and before the verb.

S + 把 + O + V + other elements

Subject	Predicate					
	OpV	Adverbial	Prep “把”	O (disposed of)	V	Other elements
我			把	这事儿	忘	了。
你			把	那张表和照片	交	了吗?
我	得	先	把	上次借的书	还	了。
你			把	借书证	办	了没有?

We can see the following points from the sentences in the above table:

(1) The main verb in the “把” sentence must be a transitive one, and often it has the meaning “dispose of” or “manipulate”. Verbs such as “有,在,是,来,去,回,喜欢,觉得 and 知道”, which do not have the meaning “dispose of” or “manipulate”, cannot be used in the “把” sentence.

(2) The object in the “把” sentence is usually definite in the speaker’s mind. Therefore, we cannot say: ⊗ “我先把一本书还了。” We can only say: “我先把那本书还了”, or “我先把上次借的书还了。”

(3) The verb in the “把” sentence must take some other element(s) after it. The “把” sentences discussed in this lesson all have the particle “了” at the end (and we will introduce the other “把” sentences with different element(s) later). We cannot say: ⊗ “我把这事儿忘”; we must say: “我把这事儿忘了” instead.

(4) An optative verb or adverb (functioning as an adverbial) must be put before “把”. For example: “我得先把上次借的书还了。”

3. 时量补语 (1) The time-measure complement (1)

The time-measure complement is used after a verb to indicate the duration of

“Verb+ 了 +numeral-quantifier-noun”

昨天 玛丽 买了一 件 旗袍。

Zuótiān Mǎlì mǎile yí jiàn qípáo.

早上 我 吃了 一个 面包， 喝了一

Zǎoshang wǒ chīle yí ge miànbāo, hēle yì

杯 牛奶。

bēi niúǎi.

As with place words, time expressions are arranged from the largest unit to the smallest, precisely the opposite of English.

The largest

the smallest

e.g.

明天下午三点半

míngtiān xiàwǔ sān diǎn bàn

3:30 tomorrow afternoon

星期六上午九点三刻

xīngqīliù shàngwǔ jiǔ diǎn sān kè

9:45 Saturday morning

Adverbials

Elements which modify or limit verbs or adjectives are known as adverbials. In Chinese adverbials should be put before verbs or adjectives.

Adverbial + V. / Adj.

Adverbs, prepositional phrases, place expressions or time expressions are commonly used as adverbials.

A. **Adverb + V. / Adj.**

这两本词典都是你的吗?

Zhè liǎng běn cídiǎn dōu shì nǐ de ma?

5. Common mistakes, comparisons between languages

Wu, 2003: 144-145

他非常忙,我不太忙。

Tā fēicháng máng, wǒ bú tài máng.

B. **Prepositional phrase + V. / A.**

我跟你一起去吧。

Wǒ gēn nǐ yìqǐ qù ba.

我可以给你打电话吗?

Wǒ kěyǐ gěi nǐ dǎ diànhuà ma?

C. **Place expressions / time expressions + V. / A.**

我们八点半上课。

Wǒmen bā diǎn bàn shàng kè.

我们明天晚上在咖啡馆见面。

(明天晚上我们在咖啡馆见面。)

Wǒmen míngtiān wǎnshang zài kāfēiguǎn jiànmiàn.

(Míngtiān wǎnshang wǒmen zài kāfēiguǎn jiànmiàn.)

Zemanek, 2013: 284

他 Tā On	今天还没有 jīntiān hái méiyǒu dzisiaj jeszcze nie	吃 chī jadł	饭 fàn („puste” dopełnienie, por. 11.1.3)	呢 ne
老师 Lǎoshī Nauczyciel	耐心地 nàixīn de cierpliwie	听 tīng słucha	学生的回答 xuéshēng de huídá odpowiedzi studentów	

Budując chińskie zdania z okolicznikiem, nie należy się sugerować polskim szykiem wyrazów (w języku polskim okoliczniki często występują po orzeczeniu):

电影开始六点半。 powinno być: 电影六点半开始。
 Diànyǐng kāishǐ liù diǎn bàn. Diànyǐng liù diǎn bàn kāishǐ.
 Film zaczyna się o szóstej trzydzieści. (dosł.) Film o szóstej trzydzieści zaczyna się.

吴笛读书在华沙。 powinno być: 吴笛在华沙读书。
 Wú Dī dúshū zài Huáshā. Wú Dī zài Huáshā dúshū.
 Wu Di studiuje w Warszawie. (dosł.) Wu Di w Warszawie studiuje.

他说对我: “走吧!” powinno być: 他对我说: “走吧!”
 Tā shuō duì wǒ: „Zǒu ba!” Tā duì wǒ shuō: „Zǒu ba!”
 On powiedział do mnie: „Chodźmy!” (dosł.) On do mnie powiedział: „Chodźmy!”

Aby budować poprawne zdania z okolicznikami w języku chińskim, należy także wiedzieć, jakie kategorie wyrazów występują jako okoliczniki. Poniżej omówiono najważniejsze części mowy i konstrukcje gramatyczne, które najczęściej pełnią w zdaniu funkcję okolicznika.

13.2. Przysłówki jako okoliczniki

Zdecydowana większość chińskich przysłówek określa czasowniki lub przymiotniki, pełniąc względem nich funkcję okolicznika. Z tego powodu mogą one występować jedynie przed orzeczeniem (czyli przed czasownikiem lub przymiotnikiem), a nie jak polskie okoliczniki – przed podmiotem i dopełnieniem (które zostały poniżej zaznaczone kolorem).

